

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas III. post Pascha.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

uium excellentioris gloriæ apprehendendum inuitat! quando illa rarior gratia, quando paucioribus, & quidem te gratioribus & dignioribus concessa! in quam miserabili statu fuisses, esses, ac deinceps fores, si tibi tot incitamenta, tot exempla, tot gratiæ præsidia, quibus abundas, defuissent, deessent, aut deinceps defutura essent! His expensis ijdem ferè affectus cum propositis practicis strenuè tantæ gratiæ cooperandi possunt subiungi.

3. Hebdom.
post
Pascha.
I.

Dominica III. post Pascha.

De modico. Ioan. 16.

I. **M**odicum, & non videbitis me, & iterum modicum & videbitis me.
Quam tenero paterni amoris affectu pius Pater cœlestis filijs prædicat breuem suum ab ijs discessum, primum quidem per passionem, postmodum porro per ascensionem: & celerem reditum, primum per resurrectionem, deinde per felicem eorum ex hac vita ad se translationem. Quod rotum tempus intermedium cum omnibus intercalaboribus, persecutionibus & cru-

cia-

ciatibus perferendis modicum appellat (& verè modicum est respectu beatæ æternitatis, & æternorum gaudiorum ipsis in cælo præparatorum) vt sic eos deiectos erigat, atque ad amorem crucis inflammer. Amor tam amabilis Patris, & resignatio ad omnia, quæ ad crucem eius pertinent, cum spe præmiorum promissorum.

II. Cum discipuli id non caperent, proindeque interrogare vellent, quid sibi vellet hoc *modicum*, benignè eos præueniens, clariùs, quod dixerat, explicat, similiq; mulieris parturientis declarat: *Amen dico vobis, plorabitis & flebitis vris, mundus autem gaudebit, vos verò contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium.*

Quàm felix piorum, suas proximorumque ærumnas, amore Dei in hac valle lacrymarum deflentium tristitia & tribulatio, quam æterna breui consequentur lætitia & consolatio! Quis crucem horreat, quam oleo talis lætitiæ vinctam videt? Affectus ijdem.

III. Iterum videbo vos, & gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis. Quis hoc tam amplum æternæ Veritatis promissum expendens nõ exclamet cum Apostolo: *Non Rom. 8.*

June

sunt condigna passiones huius temporis ad futuram gloriam, qua reuelabitur in nobis.

Et: id, quod in presenti est momentaneum.

2. Cor. 4. *Et leuis tribulationis nostra, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in nobis: Affectus iidem renouandi.*

II. De Beneficio vocationis ad Religiosum, aliumue piûm statum.

I. **D**Eus vniuersalis omnium prouisor, singulis Electis ab æterno idonea media æternæ salutis incerto aliquo statu obtinendæ prouidens, tibi præ tot alijs, in tali statu Religioso, aut alio quouis pio, ad quem te vocare statuit, tam suauia, & efficacia gratiæ & gloriæ promerendæ præordinauit, sicut hucusque experiris: idque ex gratuita bonitate sua, ob fines tam sublimes, vt in carne mortali Angelicam vitam in præsentis sæculo æmulareris, eximum sanctitatis & gratiæ gradum consequereris, atque in futuro illustriorem gloriæ coronâ inter præcipuos cœlestis Ierusalem ciues promerereris.

O quam admiranda & extraordinaria illa Dei tui erga te dilectio! Verè

non

non fecit taliter omni nationi quam pau- *Pfal. 147.*
 cis hanc securissimam & compendi-
 osissimam ad cælum viam prædefiniuit
 is, qui mille vijs Electos suos ad se tra-
 hit? Gratiudo, amor Dei vocantis, &
 gratiæ vocationis.

II. Ex eadem gratuita misericordia
 sua, ob eodẽm fines, te, tam indignũ,
 tam parum idoneum, quoad dona na-
 turæ & gratiæ, tam ingratum, præ tot
 alijs dignioribus, innocentioribus,
 donis naturæ & gratiæ eminentiori-
 bus, & gratioribus, ad talem statum,
 cuius tam sublimis finis, in quo tam
 præclara eximie sanctitatis consequẽ-
 da media reperiuntur, tam suaviter
 & efficaciter vocauit, allexit, traxit:
 idque vel à prima pueritia, vel post-
 modum eum esses indignissimus tanta
 gratia; sic intellectum illuminando,
 & affectum inflammando, vt agnosce-
 res falsam mundi vanitatem, & veram
 religiosi status felicitatem, illam fu-
 giendam, hanc amplectendam cense-
 res, req; ipsa id quàm primum posses,
 exsequi optares.

Quàm humili & grato animo æquũ
 foret te iugiter hanc tantam Dei, tam
 miris, suauibus & efficacibus modis te
 ad se trahentis dignationem suspicere,
 & ve-

Isa. 41.

& venerari, & quidem tam gratuitam, non ex merito tuo, sedmero beneplacito suo, iuxta illud Isaia: *Quis suscitauit ab Oriente iustum, vocauit eum, ut sequeretur se? Ego Dominus, ego primus & nouissimus, ego sum.* Affectus ijdem renouandi cum zelo gratie uocationis cooperandi.

III. Insuper ex eadem gratuita misericordia sua, te tali ætate, tali tempore, talibus naturæ & gratiæ presidijis instructum, è periculoso mundi pelago ad tranquillū hunc religionis portum perducere, dilectissimisque filijs suis aggregare dignatus est, præ tam multis alijs, qui vel ob defectum ualitudinis, ingenij, aliorumque talentorum ab hac gratia exclusi fuerunt: vel ob inordinatum erga parentes & consanguineos affectum, ob mundi carnisque blandientis illecebras, ob prauorum sociorum seductiones eadem uocationis gratia, culpa sua exciderunt.

Matt. 7. O quanta felicitas inter paucos illos inuenire arctam uiam, quæ ducit ad uitam! paucis illis accenseri inter multos uocatos electis! Affectus ijdem cum propositis practicis subiungendi.

De

De dignitate Religiosa vocationis. III.

I. **D**Eus vocando te ad Religionem ad maximam euexit in hac vita dignitatem. 1. E tenebris Ægyptiacis *Exod. 10.* mundi huius transferendo in terram Gessen, in admirabile lumen suum. 2. E seruitute mundi, peccati & diaboli te vindicando in libertatem filiorum Dei. 3. E terra & stercore erigendo, & inter principes populi sui collocando; e sterquilinio, cœno, inferno, in solium, paradysum, cœlum euehendo. 4. Ex seruo rurali efficiendo te aulicum intimum, ex vile mancipio, filium, ex subdito perduelli, consortem regni, ex alienigena fratrem, in spiritualem matrem Christi.

Rom. 8.
Psal. 112.
D. Bern. Serm. 61. in Cant. Matt. 12.

En quanta fecit Dominus animæ tuæ, & quidem gratis! Ecquas pro tanta gratia referes gratias? qualem tanto amoris tui, tanto zelo te exaltandi rependes amorem, zelumque gloriam eius vicissim promouendi? Gratitude, amor, zelus gloriæ Dei.

II. Filius Dei per eandem gratiam vocationis paratus est te in extremo die iudicij asciscere in afflorem suum, vt in communi illa trepidatione

omnium iudicandotū inter Apostoli-
ce perfectionis sectatores, non tanquā
iudicandus in humili loco cū tremore
assistas, sed tanquam simul iudicatu-
rus in sublimi throno secum cōsideas,
iuxta illud eiusdem promissum: *Amen*
Matt. 19: dico vobis, quod vos qui reliquistis omnia,
& secuti estis me, in regeneratione, cum se-
derit Filius hominis in sede Maiestatis sue,
sedebitis & vos super sedes, iudicantes duo-
decim tribus Israel. quod de omnibus
amore Christi omnia relinquentibus,
iuxta D. Hieronymum, Vener. Bedam
aliosque PP. intelligendum. Grati-
tudo, zelus gratiæ vocationis constan-
ter cooperandi in studio eximie per-
fectionis.

III. In cœlo similiter paratus est te
per eandem gratiam vocationis eue-
here ad insignem glorię sublimitatem,
quam poteris promereri, si tantæ gra-
tiæ strenuè volueris cooperari, per ac-
curatam votorum & regularum obser-
vationem, per continuam mortifica-
tionem, intimamque cum Deo fami-
liaritatem: quis porro sublimitatem
glorię illius dignè æstimabit? Si de
minimi Sancti minima gloria verè di-
ctum est illud ab Isaia: *Oculus non vi-
dit Deus absque te, qua preparasti expectan-*
te.

si te. qualis erit illa gloria præparata liberto, cohæredi, affiliori, fratri, matri spirituali Christi, tantis tot annorū meritis, per tot heroicis virtutum actus, per tot illustres de carne, mundo, & diabolo reportatas victorias accumulatis respondens?

Qualem zelum eximie perfectionis, iuxta gratiam vocationis in se aliisque promouendæ, vel sola huius recordatio meritò deberet excitare? Affectus ijdem magis intendendi.

De utilitate religiosa vocationis.

VI.

I. **D**EUS per gratiam vocationis te, quantumuis immerentem, præ tot alijs partim præseruauit, partim liberauit à tot malis spiritualibus, quibus abundat mundus totus in maligno positus, vti sunt: 1. Peccata peccatorum innumera, praua exempla, mundi blandimenta, carnis illecebræ. 2. Miserabilis seruitus mundi, seu concupiscentiarum, opum, voluptatum, honorum. 3. Pericula æternæ damnationis, ob difficultatem ex tot laqueis se extricandi.

Agnosce ergò, suspice, & venerare hanc infinitam Dei ergate benignitatem,

tatem, quã te è procelloso mari mundi huius, in securum Religionis portum; è Sodomæo incendio, velut alterum Loth, in excelsum perfectionis montem, è fœtido illo fluuio D. Anselmo diuinitus ostenso, cui mundi amatores innatant, in amœnissimum Paradisum; è fornace Babylonica cum tribus pueris; & ex lacu Leonum cum Daniele in regium palatium transferre est dignatus. Humilitas, gratitudo, amor, zelus respondendi gratiæ vocationis.

II. Per eandem gratiam vocationis te exemit à multis miserijs & ærumnis corporalibus huius vitæ, vti sunt assidua curæ sibi familiæque suæ res ad corporis sustentationem necessarias acquirendi: opes acquisitas conseruandi, augendi que, honores & officia prestandi; magnatum aliorum que, quorum ope indiget, gratiam aucupandi. Quale priuilegium est his omnibus triticis expediti per vota religiosa, quibus Deo se totum homo mancipat, à quo promissum centuplū securus exspectat? Gratitudo, zelus vota perfectè obseruandi.

III. Similiter in fine vitæ per eandem gratiam, si illi seridè constanterque

cooperari libuerit, paratus est, te immensem reddere. 1. A cura testamenti condendi, posteris amicisque in futurum prouidendi, per omnimodam omnium rerum iam dudum ante factam abdicationem. 2. Ab horrore mortis, per voluntariam tui ipsius iam dudum tibi mundoque mortui in manus diuinæ prouidentiae, cui omnia uiuunt, traditionem. 3. A timore gehennæ, per accuratam generalem de tota vita initio ingressus factam confessionem; per assiduam commissorum in sæculo peccatorum, & quotidianorum in religione defectuum expiationem; per deuotam sacramentorum, actuum contritionis, amoris, aliarumque virtutum, ac piorum exercitiorum frequentationem.

Annon & hoc tale est priuilegium tibi tam vili terræ vermiculo à Rege Regum gratis concessum, quod omnibus Regum & principum huius sæculi priuilegijs longè sit antepone- dum? Gratitude, Humilitas, ze- lus constans in studio exi- mia perfectio-

nis.

De

V. De Iucunditate religioſe vocationis.

I. **D**Eus vocando te ad talem Religionis paradifum, dignatus te aſciscere in conſortium ſummae tranquillitatis, iucunditatis, ac lætitiæ, qualis in hoc exilio haberi poteſt, in timorum amicorum & dilectiſſimorum filiorum ſuorum; quam percipiunt ex certa ſpe plenariæ remiſſionis omnium peccatorum in ſæculari vita admiſſorum per ingreſſum in religionem & votorum emiſſionem; ex teſtimonio conſcientiæ nullius grauioris culpe ſibi conſciæ; ex carentiâ omnium ſollicitudinum; ex ſuaui directione Superiorum; ex plena reſignatione ſui in manus diuinæ providentiæ; ex centuplo conſolationum, quas ſubinde feruentibus ſeruis ſuis communicare ſolet diuina Bonitas.

Quam longè hæc mentis ſerenitas excedit omnes mundi delicias! quanti ergò meritò hæc æſtimanda, quam feruenter quærenda, quam ſollicitè conſeruanda per frequentationem aſtutum Humilitatis, Gratiitudinis, amoris, per ſtrenuam cooperationem in continuo ſtudio eximiæ perfectionis?

nis? Gratitude, zelus cooperandi gratia vocationis.

II. In hora mortis per eandem vocationis gratiam offert tibi solidissimū solatium feruidis religiosis impertiri consuetum, quod percipiunt, 1. ex certa spe non solum certò euolandi aliquando ad cœlum, sed etiam euadendi, vel omninò, vel saltem breui purgatorium, ob prædicta priuilegia, & Christi promissa; ob tot annorum pœnitentiâ expiata peccata, & tanta, cum diuinâ gratiâ, accumulata merita; ob communicationem totius ordinis satisfactionum, & ob bonorum operum; ob preces & suffragia Fratrum.

2. Ex peculiari assistentiâ Matris misericordiæ, quam in hora mortis experiantur illi, quicumque illam deuotè colere, studioseque æmulari in vita conantur. 3. Ex peculiari confidentiâ erga infinitam Dei bonitatem, & plusquàm paternam ac maternam sollicitudinem erga eos, qui se illi totos in vita consecrarunt.

Quàm felix is tunc erit, qui cum D. Paulo dicere poterit: *Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem seruavi. In reliquo reposita est mihi corona iustitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die*

2. Tim. 4.

Z

die

Psal. 118. die iustus iudex. Et cum Dauide: Tuus

Psal. 30. sum ego, saluum me fac. In te, Domine, speraui, non confundar in aeternum? Talis esse poteris, si humili, grato, constantique animo Deo iuxta gratiam vocationis, usque ad mortem seruire studueris. Gratitude, constantia in seruire proficiendi.

III. Post hanc vitam, adminiculo huius gratiae vocationis, paratus est tibi communicare ineffabile gaudium, peculiaribus amicis suis repositum, quod aeternum percipient, 1. Ex fruitione amplioris gloriae essentialis meritis singulorum proportionatae. 2. Ex adeptione maioris gloriae accidentalis animae & corporis, non raro etiam aureolarum, vel Virginum, vel Martyrum, vel Doctorum, vel aliquo saltem modo horum omnium ob tot heroicas mundi, diaboli, sui ipsorum victorias, ob tot sublimes praecipuarum virtutum actus frequentatos. 3. Ex participatione peculiaris gaudij ex consortio tot sociorum corpore & animo beatorum, maximeque tot operum conuerforum, vel in via perfectionis promotorum in ipsos redundantis. Horum omnium bonorum & gaudiorum bonus est gratia vocationis, quam tunc pri-

ptimum dignè estimare poteris, quando his perfrueris. Affectus iisdem renouandi.

*De beneficio peculiaris Dei assistentia, VI.
& finalis perseuerantia.*

I. **R**euoca in memoriam præcipua peculiaris diuinæ prouidentia & amoris indicia, tibi à puero vsque ad electum, arreptumq; certum hunc religiosum, aut pium statum exhibita, considerando, à quot, quantisque corporis, animæ, & fortunæ malis; à quot vitæ & salutis periculis te, præ tot alijs cœuis tuis, Deus præseruârit, aut liberarit; non permittendo te nasci parentibus infamibus, non mancum, non hæreditarijs morbis infectum, nõ seduci in tenera ætate, non inquinari grauioribus flagitijs. E contra quot naturæ & gratiæ donis te peculiariter dotârit, largiendo tibi firmam corporis valetudinem, ac decentem formam, commodam complexionem, diuino seruitio aptam, ingenium docile, ingenuam indolem, propensionem ad omnem honestatem: curando te honestè educari, disciplinis erudiri, pietate simul imbui: tam suauiter, & ef-

ficaciter tot pijs inspirationibus, intellectus illustrationibus & voluntatis impulsibus, ab amore mundi & vanitatum eius abstrahendo, ad amorem sui pellendo, ad horrorem peccatorum & fugam periculorum salutis impellendo, ad amorem talis Religiosi aut pij status invitando, ac demum his illisve veluti funiculis charitatis ad se suumque seruitium trahendo.

Qualem hæc singula tam singularis Dei providentiæ & amoris erga te monumenta in vicem à te exigunt gratiarum actionem, laudationem & dilectionem tantæ eiusdem bonitatis, misericordiæ, liberalitatis! zelus peculiariter te gratum Deo exhibendi, eum redamandi & omni modo glorificandi.

II. Tot ac tanta peculiaris eiusdem assistentiæ, & plusquam paternæ providentiæ tibi specialiter, præ tot alijs eiusdem professionis ac conditionis, circa & post ingressum in religiosum, aliumve pium statum exhibita signa in memoriam reuocata pondera; expendendo, quot impedimentis, tentationibus, difficultatibus, periculis, aliisque miseris benignè te præservarit, aut misericorditer liberarit, ne, ut multis contingit, in divino seruitio

an-

amplectendo præpedireris, aut in studio perfectionis iam inchoato retardareris, aut omninò à pio proposito, quouis modo, dimouereris: quot insuper peculiaris gratiæ præsidij te còtra tentationum impetus munierit, quot extraordinarijs fauoribus in studio perfectionis languentem fouerit, quot internis stimulis ad alacrius progrediendum exstimularit, quot diuinis solatijs ad perseverandũ animarit.

His expensis an non meritò admirabundus exclames cum Dauide: *Qui 3. Reg. 71. sum ego, aut qua est domus patris mei quia deduxisti me huc, & que!* idque tam suaui-ter, efficaciter, mirabiliter ex gratuita bonitate tuã! Affectus ijdem renouandi.

III. Demum expende, quàm suauia & efficacia media in gratia & sanctitate indies proficiendi, pretiosumque finalis perseverantię donum assequendi tibi etiamnum offerat, ac porrò offerre paratus sit, te peculiari assistentia suã in sancto proposito magis magisque confirmando; heroica desideria eximia perfectionis augendo; zelũ multatã ardua amore eius faciendi & patienti, omne eius beneplacitum amplectendi & exsequendi vehementius in-

Z. 3.

flam.

flammando: cumque filialis fiducia & amoris affectum tibi impertiendo, ut cum regio Propheta dicere audeas:
Psal. 72. Tenuisti manum dexteram meam, & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria suscepisti me. Quid enim mihi est in caelo, & à te quid volui super terram, Deus cordis mei, & pars mea Deus in aeternum? Et cum D. Paulo: *Quis nos separabit à charitate Christi?* Gratitude, amor, filialis confidentia, & constans feruor proficiendi vsque ad mortem.

VII.

De Beneficio Glorificationis.

I. **E**Xpende, quàm incomprehensibili aeternæ dilectionis affectu Deus te, præ tot alijs, non modò ab aeterno ad inæstimabiles diuitiarum ac deliciarum gloriæ ac beatitudinis suæ thesauros secum participandos prædestinavit; sed omnia etiam hucusque recensita beneficia tam generalia, quàm specialia in eundem finem tibi contulerit, nunc conferat, ac porro conferre paratus sit.

En quanto paratior est Deus suam tecum quantumuis indigno communicare gloriam, & quidem aeternam in cœlis, quàm tu paratior sis eiusdem,

dem, pro modulo tuo, promouere gloriam, & quidem exiguo tempore, in terris! admiratio diuinæ liberalitatis, gratitudo, zelus Deum perfectius amandi, & glorificandi, per feruens studium perfectionis, in se alijsque promouendæ.

II. Quàm paratus sit Deus animæ tuæ è corpore migraturæ, si in hac vita contractas peccatorum maculas, quoad culpam & pœnam plenè expiarit, quamprimùm impertiri beatitudinem essentialem, quæ in beatifica visione, amore & fruitione Dei consistit, & quidem in excellenti gradu, cum alijs accidentalibus gaudijs, & extraordinarijs aureolis secundum mensuram tuorum meritorum. Et quàm ardentè desideret te feruentiore studio omnimodæ perfectionis sublimiorem gloriam promereri, eamq; statim post mortem, absque purgatorio indipisci. Si hoc, vt par est, profundè expenderes, & crebrius memoriâ versares, quanto feruentior esses in leuissimis etiam maculis eluendis, ac deinceps cauendis, in assiduo conatu, in sanctitate & gratiâ proficiendi? Affectus ijdem ferè repetendi.

III. Quàm demùm paratus sit Deus

etiam corpori tuo, si strenuè se in hac
vita diuino eius impenderit obsequio,
rectæque rationis obsecundarit impe-
tio, in communi resurrectione iusto-
rum conferre dotes gloriosi corporis,
peculiaresque omnium sensuum oble-
stationes; & quidem eximias, exa-
mussim meritis tuis responsuras. Et
quàm auidè cupiat, vt carnem tuam
cum vitijs & concupiscentijs virilius
crucifigendo, plura & grauiora amore
eius faciendo, & tolerando sublimio-
rem corporis quoque gloriam prome-
rearis. Quid intuitu huius gloriæ ni-
mis laboriosum, durum, asperumvè
videri posset, nisi amor proprius oeu-
los mentis excœcaret? Gratitude, fer-
uor corpus mortificandi, multum a-
more Dei laborandi.

4. Heb-
dom.
post
Pascha.
I.

Dominica I V. post Pascha.

*De promissione Spiritus sancti, eius-
que officijs.*

Vado ad eum qui misit me. Ioan. 16.

I. **E**Xpende, quàm paternè Christus
discipulos suos tristes ex prædi-
catio-